

Ten dienste van elkaar

Liturgiesuggesties:

Gezang 304: 1, 2 en 3

Psalm 133: 1, 2 en 3

Efeziërs 4:1-16

Psalm 135: 1 en 12 (OB)

Na verkondiging: Gezang 95: 1, 2 en 3

Na bevestiging ambtsdragers: Psalm 134: 1, 2 en 3

Psalm 145: 6

Psalm 145: 2

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Theo I.Vink heeft door middel van een tekening het werk van ambtsdragers proberen duidelijk te maken.

Hij tekende de gemeente ... in de vorm van een kruis.

In het midden van het kruis ... de alfa en de omega, de eerste en de laatste letter van het Griekse alfabet, symbool van Jezus Christus.

Het kruis bestaat uit allemaal mensen-figuren.

Mensen die gericht zijn op het kruis van Christus.

Deze mensen vormen Zijn gemeente.

Maar tussen deze mensen ... vallen er sommigen op.

Ze zijn donkergekleurd.

Het zijn de ambtsdragers, die binnen en buiten de gemeente ... dienend bezig zijn om anderen te helpen.

Bezig om anderen te helpen in het verstaan van ... en te leven uit het Woord van God.

De één wijst ... omhoog.

Een ander ... bidt.

Een derde ... ontfermt zich over een ander.

Een vierde ... houdt de armen beschermend om de ander.

Een vijfde ... verkondigt het Woord van God.

Een zesde ... spreidt zegenend zijn armen uit.

Op een treffende wijze maakt Theo I.Vink het werk van ambtsdragers duidelijk.

Zij staan midden in de gemeente.

Zij zijn er om gemeenteleden te helpen.

Zij zijn er ten dienste van de gemeente van de Here Jezus Christus.

Dat is hun taak.

Daartoe zijn ze door Jezus Christus - door de verkiezing van de gemeente - geroepen.

*

Ambtsdragers in de gemeente.

Hoe zijn we eigenlijk aan die ambtsdragers gekomen in de kerk?

Zij zijn, broeders en zusters, jongelui, door de Here Jezus aan zijn gemeente geschonken toen Hij zijn koningschap in de hemel aanvaardde.
We hebben daarover gelezen we in Efeziërs 4.
Woorden die herinneren aan Psalm 68.
De Psalm van de overwinning.
Even iets over Psalm 68.
De ark van het verbond, de troon van God, is mee geweest in de oorlog.
In triomf wordt ze teruggebracht naar Jeruzalem.
Het is een feestelijke intocht.
De overwinningstocht van God.
Hij heeft de overwinning op de vijanden behaald, de Koning der koningen.
En in die feestelijke optocht lopen allerlei mensen mee:
Zangers, snarenspeelers - harpisten, vrouwen met tamboerijnen en massa's belangrijke figuren.
De dichter van Psalm 68 ziet het weer voor zijn ogen gebeuren.
Hij ziet heel die stoet tegen de helling van de berg Sion - de tempelberg - omhoog gaan.
En dan zingt hij in zijn lied:
"Gij zijt opgevaren naar de hoge;
Gij hebt gevangenen meegevoerd;
Gij hebt gaven in ontvangst genomen onder de mensen;
ja ook van weerspanningen - om daar te wonen, o HERE God." (Psalm 68:10)

Hoort u de overeenkomst met de tekst van vanmiddag?
In die overwinnende terugkeer - zoals die beschreven wordt in Psalm 68 - ziet de apostel Paulus een al iets van de hemelvaart van onze Here Jezus Christus.
"Opgevaren naar de hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen."

*

Let even op de dubbele beweging in deze tekst:
"Opgevaren naar de hoge" - dat is de beweging van beneden naar boven.
En ... "Gaven gaf Hij aan de mensen" - dat gaat van boven naar beneden.
Over die dubbele beweging wil ik nog iets meer zeggen.
De Here Jezus Christus is vanuit de hemel ... neergedaald naar de lagere aardse gewesten.
Hij is neergedaald - zo diep als het maar kan: Naar de aarde, tot ín de aarde zelfs.
"Hij heeft - schrijft Paulus - zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood." (Filippenzen 2:8)

Weet u, elke keer als ik bij een graf sta ... realiseer ik me: Dit is de diepste vernedering voor een mens.
Dieper kan een mensenkind niet zinken.
Nu, zó diep is onze Here Jezus Christus ... neergedaald.
Dáár heeft Hij gelegen: In de aarde, in een graf.

Gelukkig, broeders en zusters, jongens en meisjes, is Hij daar niet gebleven.
Hij heeft de aarde, de vernedering, het graf, achter zich gelaten.
Hij heeft de dood overwonnen.

En als de Koning der koningen - aan wie alle macht in hemel en op aarde is gegeven
- heeft Hij zijn troon in de hemel bestegen.
Nu is Hij boven alles en allen verheven.
Gezeten aan de rechterhand van God!

*

"Opgevaren naar de hoge voerde Hij krijgsvangenen met Zich mede."
Wie zijn dan die krijgsvangenen waarover de apostel Paulus in zijn tekst spreekt?
Zijn dat misschien de zonde en de dood en de duivel?
Heeft Jezus die met zijn hemelvaart als krijgsvangenen met Zich meegevoerd?
Wanneer ik om mij heen kijk dan zie ik dat de zonde en de dood en de duivel nog
steeds geweldig machtig zijn op de aarde.
Milosovic, hij is van de duivel bezeten.
En al die mensen die op de vlucht zijn voor het leger van de Serviërs ... de dood zit
hen op de hielen.
En de zonde ... die zit soms als koning op de troon in mijn leven.
Nog een keer dan die vraag: Wie zijn die krijgsvangenen waarover de apostel
Paulus in zijn tekst spreekt?
De krijgsvangenen, broeders en zusters, jongens en meisjes, zijn ... de gelovigen!
U, jij en ik, die echt in de Here Jezus geloven.
Wij worden hier als ... krijgsvangenen voorgesteld.
Jezus Christus heeft ons krijsvangen gemaakt in de strijd tegen zonde, duivel en
de dood.
Jezus Christus heeft ons tot zijn eigendom verworven, door zijn overwinning aan het
kruis.
Gelovigen als ... krijgsvangenen.

De apostel Paulus ziet hen bij de hemelvaart van de Here Jezus ... meegaan naar de
hemel.
En heeft Christus Zélf niet gezegd, dat Hij naar het Vaderhuis ging, om dáár voor de
zijnen ... een plaats te bereiden?

Gelovigen als krijgsvangenen - de nieuwe burgers van een Koninkrijk in de
hemelen.
Het ligt, voor ons besloten in de hemelvaart van Christus.
Zeker, we leven nú nog niet in de hemel.
We staan nog met onze beide benen op de aarde.
Maar ... we verwachten dat er - uit de hemel - iemand naar ons toekomt om ons hier
- op aarde - te verlossen.
Vanuit ons nieuwe regeringscentrum in de hemel verwachten we onze Koning Jezus
- gezeten aan de rechterhand van God, de Vader - op de ereplaats dus
Vanuit de hemel ... verwachten wij Koning Jezus als onze Verlosser!

Ik las daar een aardig voorbeeld van.
Tijdens de Tweede Wereldoorlog leefden we hier - in Nederland - in bezet gebied.
Maar onze koningin en onze regering bevonden zich toen aan de andere kant van
Het Kanaal - in Engeland.
Ons eigenlijke regeringscentrum lag toen niet in Den Haag, maar in Londen.

En al had Den Haag heel wat over ons land en volk te zeggen en bepaalde de Duitse bezettingsmacht dáár wat goed voor ons volk zou moeten zijn ... toch oriënteerde men zich - via Radio Oranje - op Londen.

De Duitse vijand drong zijn wil op en vernederde ons volk.

Maar de stem van de koningin en de aanwijzingen van haar ministers uit Londen, die gaven je moed.

Daar trok je je dagelijks aan op.

Maar ... het belangrijkste was nog, dat je vanuit Londen ook de bevrijding verwachtte.

En je wist ... die bevrijding is er pas ... als de koningin weer bij ons teruggekomen is.

Dan pas zijn we écht verlost!

Na de hemelvaart van de Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes, is dat nu de positie van de kerk van Christus.

We leven - als gelovigen - in bezet gebied.

In een wereld waarin we van alle kanten stuiten op de macht van de vijand.

In deze situatie zijn we toch dolgelukkig als onze Koning Jezus Christus tot ons spreekt?

En wat hebben we niet dringend nodig ... de richtlijnen die we uit zijn regeringscentrum in de hemel ontvangen?

De stem van onze Koning hebben we nodig als ons dagelijks brood.

We teren erop.

Want we weten - in het geloof - dat onze verlossing pas ten volle werkelijkheid wordt ... als onze Koning Jezus terugkomt en hier, op aarde, zijn triomftocht houdt.

Dán pas zijn we echt verlost.

Dán pas is de vijand voorgoed verslagen.

Ook de laatste vijand, de dood, die ons zo vernedert, tot ín de aarde toe.

"Opgevangen naar de hoge voerde Hij krijgs-gevangenen mede ..."

We mogen, broeders en zusters, jongens en meisjes, in het geloof de zekerheid hebben, dat we na ons sterven ... naar de hemel gaan.

Naar het Vaderhuis met zijn vele woningen, waar Christus de zijnen een plaats heeft bereid.

De zijnen ...

- dat zijn zij, die bij Hem horen;

- dat zijn zij, die zijn eigendom zijn;

- dat zijn zij, die door Jezus in de strijd zijn krijgsgevangen genomen.

Zij gaan naar de hemel.

Wie níet gelooft, wie zich níet door Jezus gevangen laat nemen, zal het Koninkrijk der hemelen en het Vaderhuis niet binnengaan!

Dat is de scherpte van het Woord van onze Koning.

't Is dus zaak om je aan deze Jezus gewonnen te geven.

Om de strijd tegen Hem op te geven.

Om je - door zijn Woord en door zijn Geest - krijgsgevangen te laten nemen.

* * *

"Opgevangen naar de hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen."

In onze tekst van vanmiddag zie je een beweging van beneden naar boven - van de aarde naar de hemel ...

Je ziet ook een beweging van boven naar beneden - van de hemel naar de aarde.

"... Gaven gaf Hij aan de mensen."

Nog even naar dat beeld van Psalm 68 van die overwinningstocht.

In zijn triomftocht voerde een oud-oosters koning niet alleen krijgsgevangenen met zich mee ...

Ook waren er de karrenvrachten met schatten die hij buitgemaakt had op zijn vijanden.

Zo'n afbeelding zien we bijvoorbeeld op de Titus-boog in Rome.

In het jaar 69 verovert de romeinse veldheer Titus ... de stad Jeruzalem.

De tempel wordt geplunderd en haar tempelschatten worden afgevoerd naar Rome.

Misschien hebt u er wel eens een afbeelding van gezien.

Als nu de koning of zijn generaal in zijn hoofdstad was aangekomen ... trakteerde hij zijn soldaten en zijn onderdanen.

Een bijbels voorbeeld: Toen de ark van het verbond in Jeruzalem - na vele jaren - was binnengebracht, ... trakteerde koning David het volk op brood en vlees.

"... Gaven gaf Hij aan de mensen."

De eerste gave, broeders en zusters, jongens en meisjes, die de Here Jezus na zijn hemelvaart uitdeelt is de gave van ... de Heilige Geest.

Ik ga daar vanmiddag niet verder op in.

Ik wil daar alleen dit van zeggen:

De Heilige Geest neemt het werk van Christus - op aarde - over.

Het is de Geest van Christus die ín en dóór ons werkt.

Hij leert ons om van beneden naar boven te kijken.

Om de dingen die boven zijn ... te zoeken.

God de Vader, en Christus zijn Zoon.

De Heilige Geest brengt ook van boven ... geschenken, gaven van Christus naar de aarde.

Hij is de grote Uitdeler, de Schatbewaarder, de Hofmeester, de Minister van Gaven.

Zoals een koning na zijn overwinningstocht geschenken uitdeelt ... zo deelt de Heilige Geest - namens Koning Jezus - Zijn geschenken uit.

Wat die geschenken zijn?

- Vergeving van zonden en schuld;
- Gerechtigheid: een vernieuwde relatie met God;
- Wijsheid tot gehoorzaamheid aan Gods geboden;
- Kracht in de strijd van een christen hier op aarde;
- Geloof in Gods beloften;
- Liefde tot Christus en de naaste.

Dat alles ontvangen we als gelovigen dóór de Heilige Geest.

De Heilige Geest die ons deze gaven - namens Christus - toeigent.

De Heilige Geest brengt ze - van Christus - naar ons, naar u en jou en mij, toe.

*

Maar Christus heeft nog meer gaven in petto.

Want zijn kerk, zijn gemeente - die zijn werk op aarde doorgeeft, uitbouwt en verkondigt - heeft ook leiding nodig.

Door zijn Geest geeft Christus aan zijn gemeente ... de ambtsdragers: apostelen en profeten, evangelisten, herders en leraars.

Zij hebben als taak, als opdracht, als hun roeping: "de heiligen - de gelovigen - toe te rusten tot dienstbetoon."

Tot opbouw van zijn gemeente geeft Christus ná zijn hemelvaart de ambtsdragers "totdat wij allen de eenheid van het geloof en de volle kennis van de Zoon van God bereikt hebben ..."

Dat is het doel waartoe Christus die gaven aan zijn gemeente heeft gegeven.

Christus heeft - door Zijn Geest - die gaven geven om de gemeente te bouwen.

Gemeente-opbouw.

Ja, maar dan zo ... dat ieder lid van de gemeente aan het werk is.

Dienstbetoon. Diakonie.

Een dienen van elkaar, een dienen van de schepping, een dienen van God en Christus en ... de naaste.

De verhoogde Christus wil dat we de gaven die we zélf ontvangen hebben, delen met anderen.

Gebruiken om die ander te dienen.

"Totdat wij allen! de eenheid van het geloof en de volle kennis van de Zoon van God bereikt hebben ..."

Let nog even op dat woordje allen.

Alleen als we allen, tezamen, actief zijn, ons laten inschakelen en elkaar wederzijds positief stimuleren in dienstbetoon, ... bereikt de gemeente de eenheid van het geloof en van de kennis van Christus.

Dan komen er geen grote tegenstellingen binnen de gemeente wat betreft de geloofskennis.

Alleen dan wordt de gemeente-als-geheel volwassen en blijft ze niet in haar groei steken.

Alles wat Christus te bieden heeft komt binnen haar bereik.

Alleen zó wordt het lichaam van Christus gebouwd en uitgebreid als allen gebruik maken met de gaven en de talenten die ze - door de Heilige Geest - hebben mogen ontvangen.

De ambtsdragers heeft Christus aan zijn gemeente gegeven om al die gaven te ontdekken, te stimuleren en te coördineren.

Ze moeten stimuleren dat elk lid van de gemeente ook werkelijk binnen de gemeente kan functioneren.

Dat de gelovigen hun plaats in de gemeente weten opdat ze kunnen ... dienen.

De ambtsdragers zijn er "om de heiligen - de gelovigen - toe te rusten tot dienstbetoon."

Dat woord voor toerusten is eigenlijk een term uit een medisch woordenboek.

Oorspronkelijk betekende het: een lid in de kom zetten.

Heb je dat wel eens meegemaakt ... dat je arm uit de kom is geschoten?

Er moet een arts aan te pas komen om je arm weer in de kom te zetten.
Dat gaat niet één, twee, drie.
Daar moet de dokter eerst flink aan trekken, voordat je arm weer in de kom kan schieten.

Paulus vergelijkt hier - zoals hij wel vaker doet - de gemeente met een lichaam.
Het lichaam van de Here Jezus Christus.
De ambtsdragers hebben tot taak de leden van dat lichaam op hun plaats te zetten.
Met hen op zoek te gaan naar wat ze kunnen doen aan de opbouw van de gemeente.
Ik denk dan aan het werk van de diakonen.
Diakonaal huisbezoek.
Ontdekken wat je gaven en talenten zijn en wat jouw plaats kan zijn in de gemeente van Christus.
Dat in-de-kom zetten kan ook wel eens pijnlijk zijn.
Soms moet je als ambtsdrager ook wel eens hardhandig optreden als leden uit de kom zijn geraakt.
Ik denk aan dat wat van de ouderlingen in het formulier van de bevestiging wordt gezegd: het herderlijke opzicht en tucht.

*

Al die verschillende leden van de gemeente als het lichaam moeten ook op elkaar worden afgestemd.
Stimuleren en coördineren.
Paulus gebruikt daarvoor in vers 16 de uitdrukking: "Bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen."
Ook weer zo'n medische uitdrukking.
De leden van de gemeente worden bijeengehouden door spieren en pezen.
Wat die spieren en pezen zijn voor een lichaam, dat zijn de ambtsdragers voor de eenheid van de gemeente.
Zij geven 'vorm' aan het lichaam.
Zij houden al die leden bij elkaar.
Zij verbinden al die verschillende lichaamsdelen met elkaar en stemmen ze op elkaar af.
Stimuleren en coördineren.
"Tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus."
Opdat het lichaam zal groeien, opwassen, rijpen tot volwassenheid als Christus eens op aarde terug zal komen.

*

Broeders en zusters, jongelui, wat geweldig dat na de hemelvaart van onze Heiland Hij blijft zorgen voor zijn gemeente.
Hij is het Hoofd van zijn gemeente.
Met Hem zijn wij verbonden.
Middels de spieren en de pezen van de ambtsdragers.
Middels de zenuwen van ons geloof en ons gebed.
Gevoed door het bloed van de liefde.
Zo werkt de Geest van Christus, de Heilige Geest in ons midden.

Ten dienste van ...
Ja, van wie eigenlijk?
Van God, ja natuurlijk.
Maar ook ten dienste van elkaar ...
En ten dienste van de wereld!
Gemeente van onze Here Jezus Christus ...

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 25 april 1999

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !